

MENIGHETSBLADET

FOR SØNDRE LAND

NR. 2, ÅRG. 86
SOMMEREN 2025

Sinnsro og Pinsetro

Har du hørt bønnen som ofte kalles sinnsro-bønnen?
«Gud, gi meg sinnsro -
til å godta de ting jeg ikke kan forandre.
Mot til å forandre de ting jeg kan,
- og forstand til å se forskjellen.

Grunnen til at den har hjulpet mange, er at den handler om å godta at en del ting i livet ikke kan forandres. Samtidig åpnes muligheten for at mye likevel kan forandres. Hemmeligheten ligger i å klargjøre for oss selv hva som tilhører den ene eller andre kategorien.

Jeg tenker spesielt på en far som hadde mistet sin 19-årige gutt i en bilulykke: «Det at sønnen min er død, får vi ikke gjort noe med, men nå må vi prøve å ha fokus på det vi kan gjøre noe med». Jeg ble helt satt ut av det han uttrykte, midt i den vanskelige situasjonen han var i.

For meg har bønnen blitt ekstra aktuell det siste året, med den urolige verdenssituasjonen vi opplever som bakteppe. Ja, hvordan kan vi i det hele tatt snakke om sinnsro når det stormer slik rundt oss? Det er likevel noe med å innse vår rolle, våre begrensede muligheter til å endre. Jo, vi ønsker jo å kjempe for rettferdighet, sannhet og fred, men det kan samtidig skape en indre frustrasjon og spenning i oss. Tross alt har de fleste av oss en noe begrenset mulighet til å endre det store verdensbildet. Noen ganger er det som vår vestlige individualistiske tenkemåte legger for store byrder på våre skuldre ved å poengtere det enkelte menneskets betydning og evne til å påvirke og endre. Norske helteberetninger fra 2. verdenskrig, Nansen, Amundsen, kan noen ganger bli en for tung arv å bære for oss hverdagsmennesker som finner umiddelbar og intuitiv glede i livet her og nå og den vakre naturen rundt Randsfjorden.

Sinnsro-bønnens kan hjelpe oss til å overleve i dette spennet vi kjenner på. Vi får hjelp til å sortere og klargjøre vår utfor- dring. Det handler ikke om en passiv aksept, men å sortere og finne ut min endrings-oppgave her jeg nå befinner meg.

Bønnen er skrevet av den amerikanske teologen Reinhold Niebuhr (1892–1971). Den litt ukjente fortsettelsen av bønnen viser at det er en kristen bønn:

Hjelp meg å leve én dag om gangen,
glede meg over ett øyeblikk om gangen,
og å akseptere besværligheter som en vei til fred.
Hjelp meg å ta, slik som Jesus gjorde,
denne syndige verden slik den er,
og ikke slik jeg ønsker at den skulle være,
og å stole på at Du gjør alt vel
om jeg overgir meg til Din vilje.
Gi meg nåden det er å leve noenlunde lykkelig i dette livet,
og evig salig med Deg i det kommende. Amen.

Rundt oss er det pinseliljetid. Tiden da Guds Ånd blåser mot oss på ny og gir oss hjelp og styrke. Pinsetro er mer enn sinnsro. For Gud er den eneste som ikke ser forskjellen på det som kan forandres og det som ikke kan forandres. For han har kraft og visdom til å forandre alt!«Alt han vil, det gjør hans Ånd», står det i en salme. Ved å knytte oss til Jesu gode ånd kan også de tingene vi aksepterte som uforanderlige, faktisk også forvandles. Gud sprenger sinnro-bønnens begrensninger. For ingenting er umulig for Gud! Pinsetro er å leve med denne tilliten til Gud. En forventning om at store ting kan skje i livet ditt når Guds hellige ånd er med og tar tak, som en kraftfull vind som vi kjenner i ryggen og som bærer oss framover i riktig retning.

Øystein Wang

Kirkekontoret:

Rådhuset 2860 Hov, 1. etg (v/ NAV)

Tlf: 902 77 164

Kontortid: Man.–tors. kl. 10–14.

Ansatte:

Menighetssekretær:vikar

Berit Evensen

E-post: post.sondre-land@kirken.no

Sokneprest Vivian Fleischer Nyborg.

Tlf: 958 16 279. E-post: vn358@kirken.no.

Sokneprest Øystein Wang,

tlf: 95 27 94 98. E-post: ow896@kirken.no

Kirkeverge Hilde Myklebust Lunde

970 27 978 E-post: hl548@kirken.no

Kantor Svetlana Starcheusova,

Tlf: 47848689. svetstar@hotmail.com.

Kantor Gerd Myklebust Wang.

Tlf: 41809893. gerd@wango.no

Kirketjenere i Fluberg, Landåsbygda,

Skute, Enger og Hov:

Øistein Sveum, tlf: 920 28 711.

Kenneth Bekkelien tlf: 909 98 147.

Treffes hverdager kl 09-14.

Trosopplærer Bjørn Robert Grimsrud

tlf: 472 58 542. bg628@kirken.no

Fluberg menighetsråd:

Elsa Karin Brenden, leder.

Skute menighetsråd:.

Merethe Gulbrandsen Struksnes, leder.

Søndre Land menighetsråd:

Bente Skårberg, leder

Søndre Land kirkelige fellesråd

Elsa Karin Brenden, leder. Tlf: 924 60 917

Redaksjonskomité:

Steinar Barstad

Mikal Myrland

Runa Bjone

Aud Sigrd Holst

Øyvind Sporild

Guro N. Blikset

Gunn-Merete Bergheim Rustøe

Elsa Karin Brenden

Øystein Wang (redaktør og layout)

Bjørn A Johansen og

Bjørn Langseth (distribusjon).

Forsidebilde:

Foto: Øystein Wang.

Sommernatt ved fjorden -ved Enger kirke

Stoff til neste nummer må være levert innen 1. september 2025.

Les bladet digitalt på

kirken.no/sondreland

Arrangementer framover...

Avskjedsgudstjeneste i Hov kirke søndag 15. juni kl. 11

Gerd og Øystein blir pensjonister. Vi er mange som har blitt glad i dem og som vil takke for den tjenesten de har utført her i hele Søndre Land i 31 år. Alle som vil være med i takken, er vel møtt til Hov kirke. Gudstjenesten blir preget av sang og musikk, Øystein forretter, sammen med Vivian og prost. Kirkekoret deltar under ledelse av Gerd, og organist er Arnfinn Hasle. Det kan også bli noen overraskelser. Kirkekaffen blir i kirka etter gudstjenesten. Søndre Land menighetsråd.

Friluftsgudstjeneste og Aktivitetsdag på Granum Gård Søndag 22. juni kl 11

Undervisningsutvalget inviterer til familiegudstjeneste med etterfølgende speider-aktiviteter for barn og voksne. Det er et samarbeid mellom Granum Gård, Røde kors og menighetene. Servering av saft/kaffe/kaker mm.

Åpen kirke i Fluberg og Skute Søndag 6. juli kl.12 til kl.16.

Skute kirke: også søn.3. aug. kl 12-16
Her kan du sitte ned, oppleve kirkerommet, tenne lys i lysgloben, og søke noen å prate med. Frivillige eller prest vil være tilstede. Velkommen! (I løpet av sommeren vil Fluberg menighet komme med flere datoer hvor Fluberg og Landåsbygda kirke vil være åpne).

Olsokgudstjeneste tirsdag 29. juli kl 18.

I år blir gudstjenesten innendørs, i Fluberg kirke.

Vivian leder gudstjenesten. Kirkekaffe og overraskelse.

Helt Førsteklasses Gudstjeneste i Hov kirke Søndag 17. august kl 11

Dagen før skolestart, inviterer kirken alle førsteklassinger i Søndre Land til en felles gudstjeneste for å gjøre ekstra stas på de nye skolebarna. Vi deler også ut 6-årsboka. Vi skal høre en spennende fortelling, synge sammen og glede oss. Barna får også en gave som passer fint til skolesekken. Trosopplærer Bjørn Robert og Vivian prest leder samlingen.

Fiskegudstjeneste på Kula v/ Lomsjøen Søndag 25. august kl 12.

Kirkekaffe mm etter gudstjenesten.

Gudstjenesten er et samarbeid mellom Jeger og

Fiskerforeningen og Skute menighet

Jeger-gudstjeneste i Nordgardshågå, Bergegarda: Søndag 14. september kl. 17.

Vel møtt til den tradisjonelle utendørsgudstjenesten før elgjakta starter. Bålkafe og kaker etter gudstjenesten,

Hva skal du bli når du blir stor?

Det siste året har jeg vært student. I et godt selskap med andre voksne mennesker, som også har sett nødvendigheten av å lære så lenge man lever. Vi har fordypet oss i karrierelæringsteori, og hvorfor vi blir det vi blir, når våre veier og karrierer velges.

Jeg er utdannet sykepleier. Det har vært spennende å reflektere rundt hvorfor det ble som det ble. Så strides de lærde om det var et resultat av arv og miljø, eller en rekke tilfeldigheter. Jeg har konkludert med at det var en ganske god og sammenhengende kombinasjon av alt.

I ungdomsårene hadde jeg lyst til å bli blomsterdekoratør. Jobbe kreativt. En rekke uheldigheter satte denne drømmen på vent. Når sant skal sies har jeg tidvis måtte være ganske kreativ som sykepleier også. En sykepleier er som poteten og kan brukes til så mangt, men det er en helt annen historie.

På en forelesning sist vinter gikk tankene til Trøndelag. I Orkdal ble det i 1941 født en liten gutt, som senere skulle vise seg å få stor betydning for karrieren til flere norske fotballspillere. For å gjøre en lang historie litt kortere, ble Nils Arne Eggen den hittil mestvinnende norske fotballtreneren gjennom tidene. Eggen utviklet i sin tid «Godfoten» teorien, som handler om å spille hverandre gode. Hvor samspillet er viktigere enn individuelle prestasjoner, og fokus er å utvikle sine styrker istedenfor å bekymre seg for svakheter.

Min fotballkarriere startet i sin tid som eneste jente på småguttlaget til Etnedal/Højarast. Beklageligvis endte også karrieren der, jeg ble ikke fotballspiller heller. Stjerna på laget løp fort. For meg i den tida handlet det nok mest om å score mål, ikke om å stå i bakke rekke med litt for korte ben og gjøre et helhjertet forsøk på å tette i forsvar.

I voksen alder endret drømmene om yrkesvalg seg. Tankerekka som spant seg rundt Orkdal og Godfoten teorien sist vinter, endte til slutt opp i Valdres. Hvorfor ikke bruke sommeren til å realisere en god, gammel drøm? Ikke som fotballspiller, blomsterdekoratør eller sykepleier, men som geitebonde. Som sagt så gjort. Omgivelsene var litt delt i tilbakemeldingene når jeg presenterte mitt nyeste prosjekt, men har man virkelig tro på noe, er gjennomføringsevnen sterk. Og slik endte jeg altså opp med å få besøk av en fin liten flokk med Boergeit, som skal gå noen uker på småbruket denne sommeren.

I planleggingen av dette lille sommerferieprosjektet gikk tankene mine til hyrdene på marken, og hvor viktig betydning de hadde den natten Jesus ble født. Gjeterne var de første som mottok budskapet, i det øyeblikket en engel steg ned til dem, der de vokter over flokken sin.

I Bibelen brukes også betegnelsen hyrde som en sterk metafor for lederskap, omsorg og et kjærlig ansvar. Guds omsorg og beskyttelse av oss som mennesker uttrykkes så fint i Salme 23; «Herren er min hyrde, jeg mangler ingen ting».

Det er betryggende at Gud holder et overblikk over meg og flokken min, både tobeinte og firbeinte, og at han sørger for å lede oss tilbake på riktig lei om vi går oss vill. En god tanke som er verdt å ta med seg, og som kan gi både styrke og trøst etter hvert som livet skjer.

Så vet jeg fortsatt ikke hva jeg skal bli når jeg blir stor, men jeg får oppfylt en drøm denne sommeren. Jeg tror sommeren blir fin. Noen drømmer blir bare til for å følges...

God sommer!

Tekst og foto: Guro N Blikset

TRO OG LIV - KIRKE OG SAMFUNN

Menighetsbladet har en spalte der vi inviterer til å skrive egne betraktninger om kirke og samfunn, tro og liv. Denne gangen har vi utfordret lektor og biolog Bjørn Erik Edvardsen, som mange har hatt som lærer ved Søndre Land Ungdomsskole.

SKAPERVERKET

Vi går under høystemt himmel
dag – og natt
I sol og under stjernevrimmel
sterk – og matt
Hvem har skapt alt der ute –
som troner langs din vandrerute
likt – og ulikt
hvem har Skapermakt til slikt?
For stort til å nevne
- og forstå
Så STORT
- at TROEN kan bestå!

Bjørn Erik Edvardsen.
Foto Magnhild Edvardsen

ENGER KIRKE - 150 ÅR - Glimt fra en stor -

Bildetekster (øverst fra venstre):

- 1: Fra Jubileumsgudstjenesten søndag 2. juni. Biskop Ole Kristian Bonden og Øystein står sammen med konfirmanden Evan John A Hesla.
- 2: Jørn Brandtzæg spiller «Tribute to John Hesla x 3.
- 3: Marit og Iver Øksne takkes for dugnadsinnsats av menighetsrådsleder Bente Skårberg (se s.28)
- 4: Natasha Reksten holder historisk foredrag om Enger kirke og Enger .tirsdag 3. juni
- 5: Mange hadde møtt fram til foredrag og Konsert.
- 6: Gruppen «Landlig sommer» rorte mange med en strålende konsert. Bandleder Bjørn Robert Grimsrud ,sammen med Tor Erik og Jørn Øyhus, Erik Hagaseth Haug og Øystein Wang.
- 7: Egen jubileumskake til kirkekaffen søndag, men fantastiske kaker og servering alle dagene!
- 8: (Side 7:) Barn leker og spiller kubbespill.
- 9: Even Straume prøver fiskelykken.
- 10 :Slalåmløype for syklister.
- 11: Gruppe fra Barnegospel synger ved avslutningsarrangementet i kirken på tirsdag.
- 12/13: Pianisten Ketil Bjørnstad hadde egen soloavdeling og avsluttet også konserten sammen med koret, i sangen «Sommernatt ved fjorden»
- 14: Bassist og vokalist Ellen Andrea Wang akkompagnerte koret og hadde også en egen soloavdeling.
15. Søndre Land Kirkekor leverte en mektig konsert for en fullsatt Enger kirke.

Foto: Guro N Bilkset,(1,2,3,4,6,7,9,15) Taras Bezpalvi: (8,11) Bjørn Robert Grimsrud 10) og Øystein Wang (12,13,14).

slått jubileumsfeiring fire dager til ende

PASTOR WANG – PREST OG MUSIKER – takker av etter 30 års prestetjeneste.

-Etter hvert som jeg er blitt søndrelønning, har jeg også begynt å tro på Gud som en lænning. Det var på møte i Pensjonistforeninga Øystein kom med denne trosbekjennelsen, da han i fjor høst ble utfordret til å fortelle om sine 30 år som prest i Søndre Land.

-Det er veldig rart å oppleve dette. Jeg kom nok hit til denne vakre bygda med mange sterke oppfatninger, men har fått utvikle meg, endret meninger og latt meg påvirke på mange områder. Jeg har særlig merket det i begravelsene mine de siste årene. Alle mine erfaringer her i møte med mennesker, miljø, natur, kultur og historie har kanskje gjort meg mer livsnær både som prest og menneske.

-Jeg er blitt mye mere ett med landingen. Slik er landingens tro på Gud - også blitt min tro på Gud. Midt i det fantastiske og litt skremmende det er å erfare dette, må jeg jo samtidig fastholde at det å være prest handler om å formidle ordene fra Gud og fortellingen om Jesus til mine sambygdinger. Det har vært min oppgave og mitt privilegium, og det var det dette kallet jeg sa ja til da jeg startet som prest her.

Fra KFUK/KFUM

Før han kom til Søndre Land hadde Øystein vært kretssekretær i KFUK/KFUM og ungdomsprest i Vest-Oppland med Ynglingen på Gjøvik som base. Der fikk han også utfolde seg innen sang og musikk sammen med over hundre sangere og musikere i Response Ten Sing. Hvorfor forlot du alt dette for å bli prest hos oss?

-Det var ni fantastiske år med full trøkk og mange 60-timer-suker, men jeg savnet det å ha en egen kirke å være prest i. Jeg kjente ikke så mye til Søndre Land fra før, men merket at hjertet mitt banket litt ekstra da jeg så stillingsutlysningen. Derfor var jeg veldig glad da jeg fikk jobben. For meg var det stort da

menighetsrådsleder Anders Kleven leste opp biskop Rosemarie Køhns tilsettingsbrev for en fullsatt Hov kirke ved innsettelsen 15. januar 1995. Jeg ble også rørt over ordfører Ellen Halldis Magnussens tale på den flotte velkomstfesten menighetsrådet hadde stelt i stand på Hovland. Da følte jeg meg velkommen og kjente med en gang tilhørighet.

Tusen konfirmanter

Du hadde lite erfaring som menighetsprest, men ble kastet rett ut i det, med leir for konfirmantene som noe av det første. Med din bakgrunn var dette kanskje en trygg start?

-Ja, konfirmantene gledet jeg meg ekstra til å treffe, jeg følte meg vel hjemme med dem. Konfirmentarbeidet har i alle år vært noe av det viktigste i prestejobben min, og noe av det jeg er mest stolt over. Jeg er akkurat ferdig med kull nummer 31, og nå er det barna av mine første konfirmanter som er konfirmanter! Jeg har nok hatt rundt 1000 konfirmanter i Søndre Land, og ledet nesten 70 konfirmasjonsseremonier. -Egentlig er jeg ingen flink pedagog. Jeg tolererer litt bråk, og liker på en måte at ungdommen får spille seg litt ut. Kanskje har det gått ut over læringen, men jeg tror de har merket engasjementet mitt og at jeg har vært glad i alle konfirmantene mine.

Det viktigste for meg har vært å forsøke å skape et godt sosialt miljø. Det har nok gått med mye pizza, cola og boller i pausene. -Det er jo en fantastisk tradisjon vi har i kirken helt fra 1736, tre år før skolen i Norge ble etablert. Og vi driver på fortsatt. Konfirmasjonen gir del i et viktig fellesskap der kirken er verdiformidler av etikk og livsvisdom, og kirkerom og tradisjoner gir unge mennesker en god ballast å ta med seg i livet.

Barna i helligdommen

Men slik du har drevet din prestetjeneste, møter du jo

barn og unge lenge før de blir konfirmanter. Det er vel ingen i Søndre Land som er så ofte i Hov kirke som ungene i Barnegospel.

-Gerd og jeg har fått lov å drive med Barnegospel de siste 25 årene. De ukentlige øvelsene og sangen de bidrar med på gudstjenester og ulike arrangement, er noe av pulsen i vårt lokale kirkeliv. Barnas sang i helligdommen, den når fram til alle. En stor velsignelse.

-Barna i kirken har vært det andre viktige fokuset mitt som prest i Søndre Land. Tenk å få døpe så mange barn som jeg har gjort - sikkert over tusen! Å få møte mennesker når de er så små og sårbare, og møte foreldre og søsken til dåpssamtale på forhånd og øve på det vi skal gjøre i dåpsgudstjenestene, er en lykke å få være med på. Barnet står helt sentralt, i kjernen av det kristne budskapet. Som Jesus sier: «Om dere ikke blir som et barn, kommer dere ikke inn i Guds rike». -Konfirmantene og de unge - dåpsbarna og de syngende barna – sang og musikk - og familien min har vært selve pilarene, og kanskje gjort prestetjenesten min litt spesiell.

Sorgen og gleden

Som prest følger du likevel menneskene ved ulike anledninger gjennom hele livsløpet. Til slutt møter du dem igjen ved en kiste og en grav ...

-Ja, også for meg har prestetjenesten først og fremst bestått i å forberede og gjennomføre gudstjenester, vielser og begravelser, holde andakter, besøke syke og døende, møte mennesker i vanskeligheter gjennom sjelesorg, og gå med dødsbud. Dette er nok den tyngste oppgaven, særlig når det er yngre mennesker som dør. Da har jeg ofte følt meg liten og maktesløs, og har ofte bedt til Gud: «Her har jeg ingenting å komme med, nå må du ta fullstendig over, kjære Gud»!

-Kanskje er det viktigste i møte med sorgende og mennesker som opplever ulykker: Å nullstille seg. Tørre å møte menneskene ansikt til ansikt, uten å ha noe svar eller noe å si. Slik opplevde jeg også å møte de pårørende til ofrene på Utøya den mørke natten etter 22. juli på Sundvollen hotell. Jeg var hjemme igjen først klokka 6 på morgenen, og noen timer seinere skulle jeg ha en gledelig vielse i Enger kirke.

-Så prestelivet har bestått av kontraster. Men spør dere meg om jeg ville ha unnvært de vanskeligste stundene, er svaret: nei. Midt i det smertelige, er det alltid så mye verdifullt og godt som skjer, og på en merkelig måte: så mye håp å spore. Det er få ting som er mer meningsfullt enn å være til stede når det meningsløse skjer.

- Steinwayflygelet i Hov kirke har vært en velsignelse, sier Øystein.

Jazzpianisten

Til slutt må vi snakke om musikeren. Pastor Wang. Komponist og jazzpianist, med eget band. Når det kommer til stykket er kanskje musikeren Wang like kjent som presten - både lokalt og utenfor Vest-Oppland. Pastor Wangs Quintet har gitt ut til sammen seks album, med swingende salmer, blå hymner og Luther jazz, og har opptrådt på mange ulike spillesteder, lenge før Salmer på pub ble et konsept. Hva har dette bandet betydd for deg?

-Musikken og bandet har vært et slags fristed. Jeg må ha andre kanaler, kunne opptre andre steder og være med i andre miljøer. Det kan jo også bli litt for mye for tilhørerne i «lokalmeknigheten», om jeg bare skulle dyrke denne siden av meg på hjemmebane. Der er jeg først og fremst prest, mens det er kantoren som er kirkemusiker.

Men har du aldri vært fristet til heller å være musiker enn prest?

-Jeg hadde nok litt lyst til det, da jeg skulle ta et yrkesvalg. Men jeg ble frarådet av min mor – og så kanskje ikke meg selv som god nok den gang. I ettertid har jeg sett at det har beriket mitt musikalske liv å kombinere det med å være prest. Den kombinasjonen har satt musikken inn i en ramme og en sammenheng. Samtidig har jazzen hjulpet meg til å tre ut av presterollen og bidratt til å utløse større kreativitet. Kanskje har det brutt noen barrierer og stereotype forventninger folk har til prest og kirke.

Jazz er jo i stor grad improvisasjonens kunst. Vi som kjenner deg, mener vel også at du har tatt med deg denne kunsten inn på andre områder. Det er ikke bare i musikkens verden du er god til å improvisere.

-Ja, for meg har jazzimprovisasjon virket frigjørende og påvirket meg på mange livsområder. Det er ikke alt som skal skje etter notene. Mange har vel skjont at finslipt liturgi er ikke min greie. Som broren min, Torfinn sier: «Det er greit med litt urgi – bare det ikke blir for mye av det».

Salmer og sanger

Kombinasjonen av å være prest og musiker har også ført til et stort antall salmer og sanger, som du har laget melodi og delvis skrevet tekster til. Et par av dem står i Norsk Salmebok, og nå kommer du med din egen salmebok med 22 av dem. Flere av dem er blitt til i din tid her i Søndre Land.

-Det har ikke sjelden vært slik at når jeg sitter og lager preken, går bevegelsen ofte ubevisst fra skrivepulten til pianokrakken. Plutselig blir det til en musikk-idé og en sang, som jeg tar med tilbake til arbeidet med prekenen. Av og til har menigheten derfor fått en nyskrevet salme på søndagen, som de har vært nødt til å lære seg der og da. Ellers har mye av dette blitt til i samarbeid med andre, og til bestemte arrangement eller anledninger.

Skrivende menneske

Som skrivende menneske har Øystein ellers skrevet bok og gitt ut en fagbok i teologi om Johannesevangeliet sammen med sin gode venn Lars Danbolt.

Et av hans hovedverk er imidlertid Menighetsbladet, som han har vært redaktør for de siste 21 år. Det er blitt til sammen 84 utgivelser, og i hans redaktørtid har bladet utviklet seg til å bli av de beste i landet, både på lay-out og innhold.

- Det er min sønn Thor Johannes som har mye av æren for utviklingen av bladet. Han gjorde en stor frivillig innsats i mange år med den grafiske utformingen, og han ga meg også et lynkurs slik at jeg kunne fortsette å utforme bladet.. Jeg har vært opptatt av at Menighetsbladet skal favne bredden i lokalsamfunnet og ha interesse for alt som foregår i bygda. Det skal løfte fram enkeltmennesker og synliggjøre både næringsliv, kulturliv og sosiale fellesskap. Det er her kirken er og skal være. Så har det jo også vært et fantastisk teamarbeid med menighetsbladet, der lesernes respons også har gjort det moro å jobbe.

Pensjonistlivet

Er det alt dette du skal drive med nå – når pensjonistlivet tar til. Mer musikk – mer skriving, men med større frihet? Hvordan ser du det for deg?

-Nei. Jeg skal sette strek. Hva som begynner seg bak streken vet jeg ikke. Jeg vil stille med blanke ark og prøysenske fargestifter tel. Først vil jeg kjenne på noe av tomheten, før jeg gir meg i kast med noe nytt. Kanskje åpner det seg et univers jeg ikke har sett hittil? Jeg vil leve i usikkerhet en stund og ikke binde meg til noe.

Det jeg gruer meg mest til, er å skulle si nei til alle eventuelle henvendelser fra alle mennesker i Søndre Land som jeg er så glad i. For jeg kan ikke fortsette å ta på meg dåp, vielser og begravelser her i Søndre Land. Det ville heller ikke være riktig overfor min etterfølger. Gerd og jeg gleder oss til å bli boende her og holde kontakten med folk. Men for meg ikke i prestekjole.

-Det eneste jeg tenker at jeg gjerne vil få på plass før jeg dør, er mer teoretisk kunnskap rundt jazzimprovisasjon. Her håper jeg å erobre større frihet. Det betyr mye for meg.

Men alle hellige øyeblikk, verdifulle og sterke opplevelser som prest i Søndre Land, i sorg og glede, vil jeg alltid bære med meg i hjertet resten av livet. For det har vært en fest å være prest!

Tekst: Steinar Barstad
Foto: Taras Bezpalyi og
Bjørn H Stuedal (bildet øverst på s 9).

Velkommen til Søndre Lands Meråpne Bibliotek!

Etter at vi i Søndre Land har fått et Meråpent bibliotek kan vi nå besøke biblioteket sju dager i uka. I tillegg til å ha funksjon som kommunens servicetorg, har biblioteket som mål å være en kunnskaps- og kulturarena, samt en hyggelig møteplass for kommunens innbyggere i alle aldre.

Biblioteket ble renoverert i 2023 og fremstår lyst, trivelig og moderne utformet. Her er det stor aktivitet med ulike arrangementer hele året gjennom. Det arrangeres temakvelder, bokkvelder, utstillinger og foredrag, og det er månedlige møter i lesegruppa. Alle skoleklassene på 1.-7.trinn ved Fryal skole inviteres til bibliotek besøk en gang årlig. For de yngre leserne har den digitale lesekampanjen Sommerles blitt en tradisjon, og snart står også årets lesekampanje for dør. Målet med Sommerles er å lese så mye som mulig i løpet av kampanjeperioden, samle poeng, som igjen kan gi både digitale trofeer og små premier som kan hentes på biblioteket. Fagleder ved biblioteket, Eva Brit Nørstad, forteller at 149 barn fra 1.-7.trinn deltok på fjorårets sommerlesing.

- Jeg var rundt i alle klassene før sommeren og informerte om kampanjen. Det er også planen i år. Sommerles kampanjen avsluttes med premieutdeling og alle deltagerne blir invitert til en markering på biblioteket.

For de litt eldre gir SeniorUni et tilbud om hele 26 ulike gratis foredrag, som vises digitalt på biblioteket i løpet av året. På oppslagstavla i inngangen og på bibliotekets Facebook side finnes program over kommende foredrag. Ved inngangen henger også gratisbilletter til foredragene, som er tilgjengelig for alle som vil sikre seg en plass. Den dagen Menighetsbladets utsendte skribent var innom på besøk, sto et foredrag om Kirkens og pavens rolle i Italiensk historie, med tidligere utenrikskorrespondent Arnt Stefansen, på programmet. *- Vi har plass til 10 deltakere på hvert foredrag, så her er det første mann til mølla. Vi kan også vise opptak av over 60 tidligere foredrag dersom det er ønskelig. SeniorUni programmet kan fås i papirversjon på biblioteket, eller ved å kikke på hjemmesiden til Bolyst Land. Det kan lønne seg å abonnere på nyhetsbrevet til Bolyst Land dersom man ønsker informasjon om hva som foregår, forteller Eva Brit.*

Videre forteller hun at etter at biblioteket fikk status som et Meråpent har man sett en gledelig økning i antall besøk til biblioteket.

- Vi ser at antall besøk har gått opp med over 700 i perioden januar - april 2025, sammenlignet med samme periode året før. Allerede under renoveringen av biblioteket hadde vi en plan om å tilpasse biblioteket til å kunne bli et Meråpent bibliotek.

Kjerstin Bratterud, som også er ansatt på biblioteket, forteller at siste oversikt viser at 113 personer hittil har inngått avtale om bruk av Meråpent bibliotek. Dette gir tilgang til bibliotekets tjenester utenom ordinær åpningstid. Ved å oppgradere lånekortet fungerer dette som et nøkkelkort, slik at du også kan besøke biblioteket på ettermiddager og i helger.

Noen ferier vil også ha Meråpent bibliotek. Åpningstidene er fra ordinær stengetid til kl.21 på hverdager. I helgene er biblioteket åpent for lånere med avtale fra 10-21.

Dersom bøkene du ønsker å låne ikke er tilgjengelig på Søndre Land bibliotek, kan de bestilles som fjernlån fra andre bibliotek. Disse kan lånerne selv hente, og registrere i selvbetjeningsløsningen som nå er installert. Ønsker du tilgang til Meråpent bibliotek henvender du deg i skranken innenfor ordinær åpningstid for å inngå avtale om dette. Ordningen gjelder for alle over 18 år.

Dette er et gratis tilbud. Det eneste som koster noe her er om man skal ta en kopi, eller kjøpe kaffe på kaffeautomaten. I tillegg til å låne og levere bøker, kan man lese aviser og tidsskrifter eller benytte seg av publikums pcer eller jobbe i fred på studierommet. Dette er også et sted hvor man kan gå innom bare for å slappe av i fred og ro. Har man en dag med litt tid til overs er det en fin mulighet til å ta med barna sine hit for å utforske biblioteket.

Biblioteket har også et eget utvalg av ulike lokalhistoriske bøker og tidsskrifter, og Eva Brit forteller at hun passer på å gjøre innkjøp når det kommer noe nytt på markedet. Menighetsbladets utsendte skribent gikk derfor hjem fra dette hyggelige formiddagsbesøket med en rykende fersk lokalhistorisk bok under armen. Ja, det ytes virkelig service på kommunens bibliotek og servicetorg, i ordets rette forstand.

(Registrering av abonnement på nyhetsbrev fra Bolyst Land: <https://bolystland.no/>)

Tekst og foto: Guro N Blikset

Trevatn musikkforening

Trevatn musikkforening stilte til et fellesbilde etter øvelsen på Samfunnshuset den 3. juni. Dirigen Roy Myhrvold står i midten. (første rekke nr. 2 fra venstre)

I årene etter 2. verdenskrig oppstod ønsket om å starte et eget musikkorps på Trevatn. Den 7. februar 1951 ble korpset startet, og det fikk navnet Trevatn guttemusikkorps.

Guttemusikk-korps

Det var 7 gutter som var aktive medlemmer fra starten av. Disse var Ragnar Sand, Åge Høgberget, Bjarne Kleven, Per Ola Vaslien, Asbjørn Nybakke, Ragnar Bakken og Jarle Aanerud. De to gjenlevende av disse guttene, Ragnar Sand og Åge Høgberget er i dag æresmedlemmer i musikkforeningen.

Det første styret i guttemusikkorpset ble ledet av Kristian K. Sand og lærer Ivar Hall Harang var dirigent. Korpset hadde sin første opptreden på «Sangen og musikens dag» i Hov i juni 1952. Starten var preget av dårlig økonomi og hard jobbing for å få råd til å kjøpe instrumenter. I 1953 måtte styremedlemmene låne korpset 25 kr hver for å rette opp økonomien. I løpet av 1952 fikk korpset 3 nye medlemmer, men det var vanskelig å holde det i gang, og i 1954 ble korpset midlertidig oppløst.

Navneskifte og ny dirigent

I 1958 startet korpset opp igjen, nå med Martin Kleven som formann og Bjarne Kleven som dirigent. I 1959 skiftet korpset navn til Trevatn musikkforening. I løpet av 1958 og 1959 fikk korpset en rekke nye medlemmer. I 1959 kom også

Torbjørn Thorbjørnsen til Trevatn med sin familie. Torbjørn hadde lang fartstid som korps-musiker, og han ble etter kort tid ny dirigent for musikkorpset. Denne rollen hadde han helt fram til 1980, i hele 22 år!

Musikkstevner og turer

I 1961 ble korpset innmeldt i Land og Valdres krets av Norges musikkforbund, og fikk da mulighet til å være med på musikkstevner. Korpset deltok på stevner fram til 1989. Gjennom årene ble det mange begivenhetsrike turer rundt om i Land og Valdres. Musikkerne tok ofte med familien på turen, og overnattet i telt eller campinghytter. Det var visstnok ikke så ofte at korpset ble framhevet for sin musikalske dyktighet, men ifølge «gamle» musikere var de av de beste på festen etterpå. Det ble noen gode historier ut av det også.

En ikke så hyggelig historie var da de fikk servert sur lapskaus på Leira i 1964, en annen da de våknet med 10 cm nysnø på teltet i Snerthingdal i 1975. Men mest av alt var det morsomme turer, som skapte gode minner både hos musikkerne og familiene deres.

Drillkorps og samarbeid

Fra 1972 ble det også startet et drillkorps i tilknytning til musikkorpset, under ledelse av Reidun Thorbjørnsen. Drillroppen var aktiv i nesten 20 år, og deltok på egne stevner for drilling i tillegg til å følge korpset.

På 80-tallet ble det igjen vanskelig å stille nok folk til

alle instrumentgruppene, og fra 1982 til 1989 spilte Trevatn sammen med Crescendo, under ledelse av Jan Bjørge. Fra 1989 til 1991 dirigerte Jan Bjørge Trevatn alene.

Det var fortsatt litt for få musikere og lavt frammøte på øvelsene, og fra 1991 til 1997 lå foreningen igjen nede. Savnet etter korpset var stort i bygda, spesielt på 17. mai, men også ved andre anledninger gjennom året.

I 1997 gikk Gjermund Stubodden og Åge Dalen i bresjen for å samle musikkerne igjen og få stablet korpset på beina. Bjørn Lier tok på seg jobben som dirigent, og ved 1. og 17. mai i 1998 hadde vi igjen et spillende korps. Etter dette har korpset klart å holde det gående.

Ny dirigent

I 2005 fikk korpset ny dirigent da Roy Myhrvold fra Raufoss tok over taktstokken. Det ble da også satt i gang et nytt aspirantkurs, og der fikk en også med voksne aspiranter. Dette viste seg å være lurt, da de fleste av disse fortsatt er aktive i korpset. Med Roy Myhrvold fikk korpset ny giv, og det ble nå holdt flere konserter gjennom året i tillegg til spilling før jul og på 17. mai. Korpset har siden da feiret både sin 60 og 70-årsdag.

I år har Roy Myhrvold vært dirigent for korpset i 20 år. Det er fortsatt litt vanskelig å få nok musikere i alle instrumentgruppene, og gjennomsnittsalderen begynner å bli høy, i likhet med det som er faktum i mange musikkorps i dag. Faktisk er 4 av de som startet i korpset i 1958 eller 1959 fortsatt aktive musikere, og det er ganske imponerende!

Korpset har gjennom årene hatt med over 100 musikere, og de fleste familier på Trevatn har på en eller annen måte vært engasjert i musikkorpset, enten som musikere eller støttepillere. Hver onsdag møtes korpset til øvelse på samfunnshuset. Det blir cirka 40 møter i året. Frammøtet er som regel godt, og stemningen er god på øvelsene. Ofte blir kaffepausa litt lang, og det er mye latter og prat rundt kaffebordet. Vi håper korpset fortsatt har mange gode år foran seg og kan fortsette å spre glede og aktivitet på Trevatn!

Bjørnhild Skjerven Evensen

Middag i en fei!

Lettvint og godt etter sommeraktivitetene, dessuten populært hos barna. Og målene i oppskriften regulerer du etter hvor mange som skal spise. Her er det lov å improvisere! Hvetemel og smør i sausen kan også erstattes av maizenna.

Kok 3-4 dl makaroni etter oppskriften på pakken, husk å salte vannet.

Lag hvit saus av 2 ss smør som smeltes og tilsettes 3 ss hvetemel.

Rør inn 5 dl melk og kok opp til sausen tykner. Smak til med litt salt og muskat om du liker det.

Skjær middagspølser i biter (evt kyllingkorv eller annen type pølse etter smak).

Sil vannet fra makaronien straks den er kokt.

Bland i pølsebiter og hvit saus. Tilsett gjerne en boks tørkede erter eller litt amerikansk blanding ((erter, gulrot og mais).

Fyll alt i en ildfast form og strø over revet ost (eller skjær med osthøvel, det fungerer akkurat likt).

Gratiner på 200 grader midt i ovnen til osten har blitt gyllen. Server straks, godt tilbehør kan være hvitløksbrød eller en god salat.

Tekst og foto: Runa Bjone.

Min salme

Å peke ut en salme som skal være min, er vanskelig. Det er jo så mange vakre salmer å velge mellom. Valget mitt må bli Barnatro, som jeg har et spesielt forhold til.

Som smågutt i Ligarda tok jeg iblant kjelken og akte nedover fjordsvegen (fergevegen mot Evenstuen) til Hegge. Der bodde et eldre barnløst ektepar Anna og Hans Aamot. De hadde forresten telefonsentralen «Jorde». På Hegge var det en drøm å være for en smågutt – først rikelig med saft og kaker og etterpå tok Anna fram gitaren og spilte og sang Barnatro. Anna hadde en fin sangstemme, i mine ører på høyde med Lapplisa.

Med «full tank» både i kropp og sjel fikk så (odelsgutten på Evenstad) skyss hjem med Hans som trekkraft. Når jeg en sjelden gang hører Barnatro med Lapplisa i radioen, så er jeg i tankene tilbake på Hegge og koser meg med saft, kaker og ikke minst Annas vakre sang.

Jeg fikk stafettpinnen av min sangerbror Åge Sløttet, og sender den videre til en god kamerat i Ringelia: Lars Holst

Kolbjørn Engelién

Barnatro

Har du kvar din barnatro ifrån hemmets lugna bo?

Kan du bedja än, som förr du alltid bad

«Gud som haver barnen kär se till mig som liten är»

Gamla mor då känner sig så nöjd och glad.

Refr.: Barnatro, barnatro till himmelen du är en gyllne bro!

Barnatro, barnatro till himmelen du är en gyllne bro!

Du har kanske vandrat kring runt kring hela jordens ring

och i fjärran land du sökt att lyckan nå

Du har gråtit mången gång, då du hört en gammal sång

som du minnes ifrån hemmets lugna vrå

Likt en seglare i hamn blev du lugn i modersfamn

Ömt hon smekte dig och sjöng om himlens land

Hennes stämma blev så varm när du låg vid hennes barm

hon din framtid lade tryggt i änglars hand

Du blir lycklig liksom förr, om du öppnar hjärtats dörr,

barnaårens sällhet åter bliver din.

Uti himmelen blir fröjd, och du själv blir glad och nöjd.

Du kan sjunga se'n med jubel i ditt sinn:

Tekst og melodi: Einar Westling, Sverige (1896-1971)

Øystein gir ut sanger og salmer

På avskjedsgudstjenesten i Hov kirke søndag 15. juni lanseres også salmeboken: «Kirkasang fra Wang». Her har Øystein samlet 22 salmer og sanger fra sine år som prest i Søndre Land, sammen med tekst og bilder til sangene. Norsk Musikkforlag står som utgiver og boken er samtidig en avskjedsgave til Menighetene i Søndre Land. Den som kommer på gudstjenesten kan også sikre seg et gratis eksemplar! Her kommer en liten smakebit fra boken, med tittelen «Morgenlystet».

Morgenlyset

Tekst og musikk: Øystein Wang

1. Mor-gen - ly - set er en hil - sen fra deg, min

Gud du som skap - te him - mel og jord. Du som

all - tid brin - ger lys der mør - ket rår: La ly - set

skin - ne i mitt hjer - te og på vei - en

vi skal gå.

Copyright © Norsk Musikkforlag / Vigmestad & Bjerke AS.

1. Morgenlyset er en hilsen fra deg, min Gud du som skapte himmel og jord. Du som alltid bringer lys der mørket rår: La lyset skinne i mitt hjerte og på veien vi skal gå.

2. La din nåde være med oss og gi oss fred dagen hviler trygt i din hånd. Herre Jesus, takk at du er verdens lys. La lyset skinne i mitt hjerte og på veien vi skal gå.

3. Kom og fyll oss denne dagen, du Hellig Ånd og forny vår kjærlighet. Gi oss styrke til å være jordens salt, la lyset skinne i mitt hjerte og på veien vi skal gå.

SLEKTERS GANG

HOV OG ENGER

Døpte:

Arne Rudsengen
Joakim Fløttum (Huziqian Xie)
Juan Hu
Johanne Johnsen Syslak

Vigde:

Hege Granvold og Tor Hagen.
Astrid Nøkleby Helland og
Ola Brendbakken.

Døde:

Sigmund Engelund
Reidar Brobakken
Erik Eriksrud
Bjarne Neraker
Berit Marie Pedersen
Reidar Haugen
Ragnar Engelund
Odd Harry Johansen
Kjell Andreas Rønningen
Leif Egil Knutsen

FLUBERG OG LANDÅSBYGDA

Døpte:

Aron Alexander Tøristuen Tangen
Alma Nygård

Døde:

Ole Christian Rostad
Egil Bekk

SKUTE

Døde:

Agnethe Lovise Lønnum
Marit Gulbrandsen
Knut Agnar Knutsen

Gullkonfirmanter i Fluberg

I år ble de som ble konfirmert i 1974 og 1975 i Fluberg og Landåsbygda kirke, invitert til felles feiring i Fluberg kirke søndag den 27. april. Av de to kullene på på tilsammen 50 konfirmanter, takket 22 av 50-årskonfirmanterne ja, til å komme.

Etter den fine gudstjenesten i Fluberg kirke, der sogneprest Vivian Fleischer Nyborg forrettet, samlet konfirmanten seg til hyggelig samvær på Bjørnen, med god stemning og mye mimring.

Konfirmantkullet i 1974:

Bakerst fra v.: Morten Nereng, Ove Nordengen, Gerd Bratterud Brenden, Bente Westrum, Ida Karin Moen(Køttet), Lise Karin Ulven (Andreassen), Berit Meinich, Anne-Lise Rognlidalen(Hansen), Gudny Dreier(Hansen) og Ragnhild Sønes(Nybakke).

Konfirmantkullet t i 1975:

Bakerst fra v.: Arnfinn Madsstuen, Birgitte Å. Vikersveen, Britt Nygård, Svein Solheim, Turid Rossing, Svein Andreassen, Astri Marie Aadnes, Roy Strandbakke, Wenche Bjor Sæthre, Elin Dunker, Bente Lien Nordengen og Knut Bjørnar Sørmoen.

Alle foto: Selma Nereng

LIVSKRAFTEN

Livskraften
livsgåten
gjenskap hver vår
i alle mine år
biologisk forklart
men det er
noe «der inne»
som ingen forstår

Bjørn Erik Edvardsen

BETRAKTNINGER FRA BUTRÅPPA

av Hans Ludvig
Fredheim

Ne'erst i eine hjørnet

Je liker b est   skrive,
p  kladdeark,
uta linjer
p  det itte heilt hvite pappiret.
Beige, off-white hetter det visst.

Da kan blienten f  boltre s  fritt
og f  m te litt meir motstand
i den litt ruglete overflata,
i en a'an tekstur hetter det visst,
enn p  det drivhvite arket
der blienten glir glatt,
og du nesten er redd
f r   s tta 'n p  den hvite flata.

En rotete kladd, et utkast
som kanskje kan bli tell no',
ei litt rar, enkel gle'e
som kan glea m  sj l
og kanskje en og a'an au.

Og je tenkjer av og tell
da je sitter med ei slik side
med overstrikinger, piler,
f randringer og r ttinger,
at d tta er da jammen nesten
som livet mett, det,
og je er  ksta glad da je ser
at det enn  er att en ubrukt fl kk,
ne'erst i eine hj rnet.

- Vi gir oss ikke!

Rådet for mennesker med nedsatt funksjonsevne

Tidligere i vår tok Tom Johannessen kontakt med menighetsbladet, med ønske om å presentere rådet for mennesker med nedsatt funksjonsevne.

Rådet skulle ha møte tirsdag den 22. mai, og jeg avtalte å ta en tur innom kommunestyresalen. Jeg ble vennlig mottatt og lærte mye på kort tid:

Rådet for mennesker med nedsatt funksjonsevne består av syv medlemmer, der to er politisk valgte, mens de fem andre er valgt etter forslag fra brukerorganisasjonene. I 2024 hadde rådet 8 møter og behandlet i alt 43 saker. Rådet har felles møtedag med Eldrerådet og har fellesmøter i saker og orienteringer hvor dette er hensiktsmessig.

- Vi er jo den kommunen med flest uføre, forteller en av medlemmene. Dette skyldes at vi har vært vertskommune for mange mennesker med nedsatt funksjonsevne, etter at Grimebakken ble lagt ned.

- Vår oppgave er å være vaktbikkje overfor kommunestyret i alle saker som har tilknytning til funksjonsevne, forteller leder Stein Erik Stavem. Rådet skal ha mulighet til å gå igjennom saker som kommunestyret skal behandle, derfor er møtene lagt i forkant av kommunestyremøtene.

Vi her i rådet kjenner ofte hvor skoen trykker, og det er viktig at vi får uttale oss.

Opplever dere at dere blir hørt og at arbeidet hjelper?

-Ja, det vil vi absolutt si. Men vi må innrømme at det ikke er nok å komme med innspill bare en gang. Vi må ofte mase,

igjen og igjen og holde saken varm. Men vi gir oss ikke, sier leder Stein Erik Stavem.

De forteller at de tidligere i dagens møte hadde besøk av kirkeverge Hilde M Lunde og leder for fellesrådet, Elsa Karin Brenden, og de snakket om tilgjengeligheten i kirkene. I mitt stille sinn må jeg innrømme at jeg tenkte: ja, her må de nok fortsette å mase, skal det gi resultater i alle 5 kirker.

- Vi er opptatt av tilrettelegging av tilgjengelighet i butikker og kommunale og offentlige bygg. Parkeringsplasser og HC-parkering er også en viktig sak for oss. En enkel ting som elektrisk døråpner kan være krevende nok å få til. I realiteten handler vårt arbeid om å forhindre utenforskap, sier en av deltakerne.

Øvrige saker de er opptatt av kan nevnes: Handlingsplan mot vold i nære relasjoner, tilbud som gis av «Den digitale vaktmester», Klima- og miljøstrategi for Søndre Land kommune og de får jevnlig orienteringer fra bygg- og vedlikeholdsavdelingen.

Og nå kommer Tom Kåre Kleven akkurat inn døren for nettopp å gi et slik innspill.

Jeg forstår at mitt besøk er over, og takker hjertelig for den fine stunden jeg opplevde der.

På gangen får jeg en liten prat med en av rådets medlemmer: Tom Johannessen.

- Jeg flyttet til Odnes med familien for seks år siden, for å hjelpe til med å ta vare på min bestemor. Min tante har bodd i kommunen etter at Grimebakken ble lagt ned, og hun ville ikke flytte noe annet sted. Hun og bestemor fikk den siste tiden sammen.

Er du aktiv i andre sammenhenger også Tom?

- Ja, jeg spiller Rullestol-håndball for Elverum og har en kjæreste som også sitter i rullestol. Jeg er også med i en kristen menighet. Jeg jobber mye med mennesker med nedsatt funksjonsevne i forskjellige sammenhenger: Jeg er Ung kontakt for MS-forbundet i kretsen Gjøvik og omegn, i tillegg til å sitte i rådet her.

Jeg sitter selv i rullestol og da jeg var gående, hadde jeg mobilitets stokk siden jeg også har kraftig nedsatt syn. Mitt håp er at det jeg gjør, kan hjelpe andre med mestring av sine utfordringer og gjøre kommunen vår mer tilgjengelig for alle uansett funksjonsnivå.

Så må du få med at vi ønsker innspill fra folk i kommunen. Vi tar veldig gjerne imot saker som har med kommunen å gjøre, fra små til store saker og jobber stadig med og forbedre både oss og kommunen for alle dens innbyggere.

Tekst og foto: Øystein Wang

Barneoppdragelse og psykisk uhelse

Unge opplevelse av å være utilstrekkelig er et fenomen i tiden sier den danske teologen og folkehøyskolelæreren Christian Hjortkjær. Dette temaet tar han opp og undersøker nærmere i boka «Utilstrekkelig: Hvorfor den nye moralen gjør de unge psykisk syke» (Verbum Forlag, 2024).

Dagens ungdom blir ofte framstilt som den plagede pasienten som trenger en diagnose, trøst og oppfølging. Statsminister Jonas Gahr Støre viser også sin omsorg for ungdommen i årets nyttårstale: «Derfor vil jeg gjerne si i kveld – klart og tydelig – til deg som er ung i Norge i dag: Du trenger ikke redigere utseendet, eller la apper styre og overta hverdagen din. Du er god nok!»

Hjortkjær tar også opp dette i sin analyse om at ungdommen ikke sliter med en opplevelse av å ha gjort noe galt, men med en følelse av at det er noe galt med seg selv som person, selv om en prøver å optimalisere og gjøre alt rett. Uansett hva man gjør så sniker det seg lett inn en følelse av motløshet og oppgitthet av at det aldri blir bra nok, og at det kunne vært enda bedre. Du er utilstrekkelig.

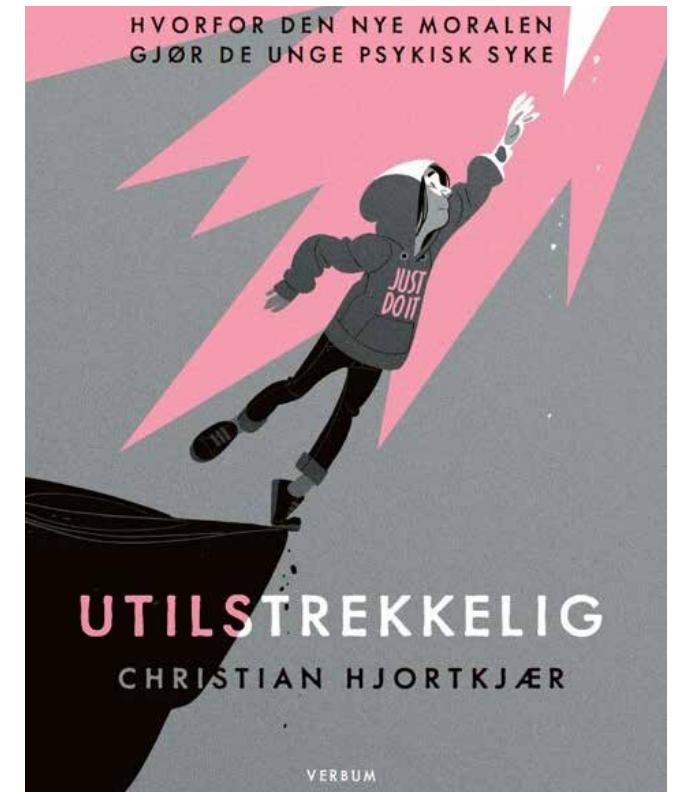
Det vises til at vi har gått ifra et forbudssamfunn til et påbudssamfunn, hvor det stilles nye og andre krav for å høre til og være en del av «flokk». Det er ikke lenger frykten for å bryte regler og det man gjør som først og fremst styrer ungdommen, men mer angsten for å svikte sine ideal som skaper skamfølelse av ikke å være bra nok, som den man er. Problemet er ikke idealene i seg selv, men mer det at man tror de er mulige å oppnå. Dette gir ikke skyldfølelse, men skaper en form for skamfølelse av ikke å strekke til. Dagens unge «sitter i saksa», fordi de er underkaster seg ytre påbud ved å (for)strekke seg og være noe annet og bedre enn det man er. Utmattende påbud som er minst like moralske og beint fram moralistiske, som de gamle forbudene.

I slutten av boka kommer Hjortkjær med et slags evangelium: «Der vi i kristendommen både har idealet, imitatio Christi, og nåden, sola gratia, har vi i vår sekulariserte tid bare idealet. Nåden er borte. Det er ingen stemme som forteller deg at du allerede alltid er elsket, selv om du ikke strekker til og aldri vil oppnå idealet.» (s. 94)

Målet består ikke i å fjerne opplevelsen av å være utilstrekkelig, men å finne de idealene det er verdt å være utilstrekkelig overfor. Utfordringen blir å lære seg å skjelle mellom påbud og idealer som er utmattende og påbud og idealer som er oppbyggelige. Oppgaven blir å kunne leve i overensstemmelse med dette. (s. 106)

I sin presentasjon og samfunnsanalyse legger Hjortkjær spesielt vekt på reklamen og teknologiens moralske bidrag til utviklingen av en påbudskultur, mens endring i synet på barneoppdragelsen og påfølgende endret praksis.

Tankefors

Filosofen Kaja Melsom er i sin bok «Den fordømte skamløsheten», opptatt av hvordan synet på og praktiseringen av barneoppdragelsen har endret seg og bidratt til: «At vår tids foreldre prøver å få sine barn til å leve i opp til dagens skamløse ideal, ved å skille seg ut fra mengden gjennom å være original eller simpelthen best, er ikke manipulasjon. Det er deres form for oppdragelse. Problemet med dette grenseløse idealet mangler et nok-punkt, og derfor gir barna en kronisk følelse av å være utilstrekkelige.» (s. 43)

Melsoms ankepunkt er at dagens velmente oppdragerideal om å oppfordre barn og unge til å stole på seg selv og gå sine egne veier, seiler under «falskt flagg». Hun viser til at foreldre, lærere og trenere selv er så forført av dette idealet i jakten på selvoptimalisering, at de tror de skjenker sine barn frihet med slike ideal. I realiteten «pålegger de barna et moralsk krav om grenseløs selvforbedring, som i sin tur nærer en kronisk følelse av ikke å strekke til.» (s 52)

Dette oppdrageridealets tause skyggeside: om at alt er mulig bare man vil nok, er usynlig for barn og unge. Da blir det ikke lett for dagens ungdom å gjøre opprør mot den velvillige frihetsappellen som dette oppdrageridealet målbærer. I stedet skammer mange seg over ikke å være selvrealisert nok, og resultatet blir at skammen hos stadig flere viser seg i form av psykiske helseplager.

Bjørn S. Hesla, psykolog
bjorn.s.hesla@outlook.com

Leserne inviteres til å sende synspunkter

Barnas sider

DET SKJER I KJERKA

Friluftsgudstjeneste og Speideraktivitetsdag
Søndag 22/6 kl. 11.00
Granum gård, Fluberg.

Helt førsteklasses gudstjeneste
Søndag 17/8 kl. 11.00
Hov kirke.

Utdeling av 4- årsbok
Søndag 5/10 kl. 17.00
Hov kirke.

(Informasjon om
utdeling av 4- årsbok
i Fluberg og Skute
kommer i neste
menighetsblad.)

Hei alle sammen.

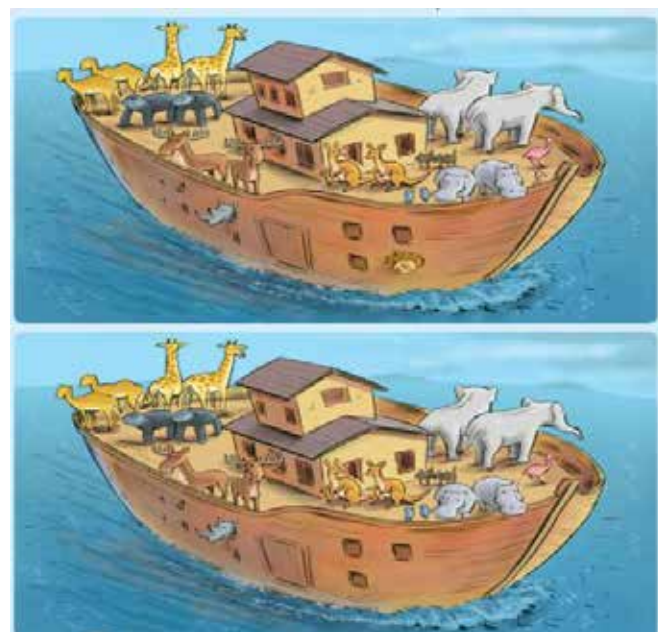
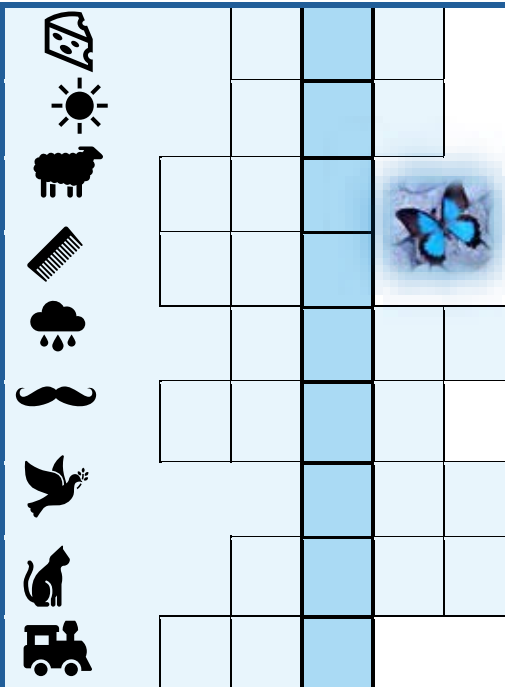
Håper dere har det fint! Det er endelig sommer. Jeg vil tro dere ser frem til lange solfylte dager, lek og nye eventyr. Sommeren gir oss muligheten til å utforske verden rundt oss, være ute i den flotte naturen, og til å tilbringe tid med venner og familie. Husk å nyte hvert øyeblikk, le mye, og gi slipp på bekymringer.

Sist ble dere kjent med fastetiden i kirka vår. Denne gangen skal dere, Lukas og søskenbarna hans bli litt bedre kjent med «Den Hellige Ånd».

La oss huske på kjærligheten og vennskapet vi deler, og la disse verdiene lyse opp sommerdagene våre. Jeg ønsker dere alle sammen en GOD SOMMER! 😊

Vennlig hilsen
Bjørn Robert- Trosopplærer.

SOMMERKRYSS

Noah og Den Hellige Ånd

Det var en fin sommerdag, og sommerferien hadde nettopp begynt. Lukas og søskenbarna Ida og Noah var på besøk hos bestemor og bestefar. I dag var de ute på tur i skogen. Fuglene sang i trekronene, og solen skinte gjennom bladene så de lignet glassmalerier. De hadde pakket niste og saft i sekken, og målet for turen var et utsiktspunkt bestefar kalte «Stillerommet».

Da de kom frem, satte de seg på berget og fant frem nista. Der satt de og så utover bygda nedenfor – med grønne enger og skoger, og fjorden som lå der som et blått speil. Husene på den andre siden så bittesmå ut.

De satt helt stille en stund, før Noah sa: «Du, bestefar. Sist vi var i kirken, snakket presten om den hellige hånd. Hva slags hånd er det, egentlig?»

«Det er ikke *hånd*, men *ånd*,» sa Lukas og lo. Bestefar smilte og så utover landskapet før han svarte: «Den hellige **ånd**, ja. Den er nesten som den lune vinden her ute i skogen nå, den. Den stryker deg nesten på kinnet, kjenner du det? Du kan ikke se den, men du kan merke den – i bladene som beveger seg, i lydene du hører, og i følelsen av å sitte akkurat her i stillhet og fred.»

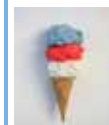
Noah tenkte seg litt om. «Så den hellige ånd er liksom Gud som er med oss, men som vi ikke kan se?» «Ja, nettopp,» sa bestefar. «Den hellige ånd er Gud som er nær. Den hjelper oss å forstå hva som er godt, gir oss trøst når vi er triste, og mot når vi er redde. Den er som en usynlig venn som passer på oss og fyller oss med kjærlighet. Hvis vi lytter ekstra godt, er det som om den hvisker til oss.»

Ida, som hadde vært helt stille, la hodet inntil bestefars arm og sa lavt: «Da tror jeg den hellige ånd er her hos oss nå.» Bestefar så ned på henne og smilte. «Det tror jeg også, Ida».

Gunn-Merete B. Rustøe

Sommerrebus

- L

- L E

- S P

+KE

En due brukes ofte
som symbol på
Den Hellige Ånd.

Vi har gjemt noen slike duer
rundt i bladet. Klarer du å
finne alle?

Gerd Myklebust Wang

– organist, dirigent, lærer og folkevalgt

Øystein Wang som stoppet henne etter hvert og spurte om en kaffe-date. Slik gikk det, og i 1985 giftet Gerd og Øystein seg. Øystein var ferdigutdannet prest og hadde et år som marineprest i Horten. Deretter gikk turen til Hunndalen der Øystein var oppvokst og fikk stilling som kretssekretær/ungdomsprest i KFUK/KFUM. På Gjøvik ledet også Gerd og Øystein «Response Ten sing».

Fra Gjøvik til Fryal

Gerd tenkte at på Gjøvik kan jeg få bruk for min musikkutdannelse og den kreative linjen ved Gjøvik videregående ga undervisning både i musikk, dans og drama. Dette ble Gerd sitt første møte med arbeidslivet i Vestoppland, der hun trivdes på skolen og med pianoelever. Øystein søkte den ledige stillingen som sogneprest i Søndre Land og spørsmålet om å flytte ble aktuelt da stillingen innebar boplikt i presteboligen i Fall. Gerd tenkte at det kunne sikkert være mulig å pendle til Gjøvik på jobb, men da muligheten for musikk lærerjobb på Fryal skole dukket opp – takket hun ja til det.

Gerd har hatt gode år på Fryal med musikk og KRL-faget. Men «babyen» til Gerd er nok musikkarbeidet i Søndre Land, når det dukket opp muligheter for å etablere et kirkekor under Søndre Land kirkelige fellesråd. Sentrale personer i rådet i slutten av 1990-tallet var daværende kirkeverge Hans Sevald og fellesrådsleder Anders Kleven som begge ivret for et kirkekor. I tillegg var det allerede et barnegospeltilbud som også ble en del av den 40%-stillingen hun fikk i kirken.

Foto: Taras Bezpalji

-Det avgjørende for min tilknytning til Søndre Land, er at hele familien er blitt integrert i et lokalsamfunn med mye varme, og en kirke som har gitt rom for musikalisk kreativitet og fellesskap, sier Gerd, som nå går av med pensjon.

Første møte

Gerd Myklebust ble født 5. oktober 1957 i Oslo. Gerd var oppvokst i en musikalisk familie og gikk i musikalisk barnehage. Hun startet med pianoundervisning 6 år gammel. Gerds første møte med Søndre Land var på tur med Årvoll skolekor til Griebakken. Der skulle de ha med en gave som de skulle gi bort, og «Annedukka» hennes fikk en ny eier. Det ble nok litt mye for Gerd å levere favorittdukka, så det husker hun ennå godt.

Gerd fortsatte sin skoletid på Smestad og Huseby skole og pianoundervisningen var en stor del av fritida og som elev ved Baret Due musikkskole. Så fulgte musikklinje ved Nissen gymnas og folkehøgskole på Sagavoll i Telemark før det ble studier på musikklinja ved Bergen lærerhøgskole. Et litt pussig samentreff her var da Gerd ble spurt om å akkompagnere Bergen lærerskole sitt barnekor, for hvem var ikke der – jo Sissel Kyrkjebø og Karoline Krüger.

Kaffe-date med Øystein

Vegen videre mot Oslo og musikkvitenskap ved Universitetet i Oslo med lokaler på Chateau Neuf. Nå ble Gerd spurt om å dirigere - denne gang et studentkor. Hun trengte å kopiere noter og på Menighetsfakultet som også lå i nærheten var det en så god kopimaskin. I ganger, trapper og kopirom møtte hun

Familie

Gerd og Øystein fikk etter hvert tre barn som har hatt sin oppvekst i Søndre Land. Med musikalske og kreative gener er det viktig å presisere at tilbudet som kunne gis både i Søndre Land og omegn gjorde at både Ellen Andrea, Thor Johannes og Solveig har fått nyttig og god opplæring for sitt springbrett til de aktive kunstnere og mennesker de er blitt i dag. Dette er og har vært en viktig faktor for Gerd sin tilknytning til Søndre Land og føler at hele familien har blitt integrert i et lokalsamfunn med mye varme.

Kirkekor og barnegospel

Men litt tilbake til Søndre Land kirkekor som i år feirer 25 år med samme dirigent, nemlig Gerd Myklebust Wang. At Søndre Land kirkelige fellesråd har gitt koret de økonomiske muligheter for å drifte et slikt kor, har vært en svært gylden gavepakke for bygda. Koret har svart opp dette med å gi søndrelendinger og andre tilreisende musikalske opplevelser som vil nevnes i historiebøkene, - hvor profesjonelle artister har bidratt til å gi det musikaliske påfyll som vi som sangere og publikum vil huske lenge.

Den 4. juni 2025 vil Gerd lede Søndre Land kirkekor i sin siste konsert i forbindelse med 150-årsjubileet til Enger kirke. Søndre Land barnegospel har også blitt styrket under Gerd og Øystein sin ledelse og utrolig mange barn har fått et musikalisk tilbud der. Gerd har gitt mye av seg selv som dirigent, organist, medmenneske og som en varm og tilstedeværende innbygger i Søndre Land. Hun har også tatt ansvar for kommunens styre og stell blant annet som varaordfører, og var en stund bygdas fungerende ordfører.

Hus i Hov

Heldigvis kjøpte Gerd og Øystein seg hus i Hov i 2016 etter at boplikten for presteboligen ble opphevet og de bekrefter begge at det er her de skal bo. Vi takker Gerd og Øystein for alt de har vært for innbyggerne i Søndre Land. Heldigvis ble de også hedret med Søndre Land kommunes kulturpris høsten 2024. En svært velfortjent pris som bare beviser den betydningen de har og har hatt i Søndre Land.

*I ærbødighet
Aud Sigrid Holst*

Stemningsfull avskjedskonsert

Lørdag 26. april inviterte Fluberg menighet til konsert med Tormod Moviken band.

Konserten var en musikalisk avskjedsgave fra Fluberg kirke til Øystein og Gerd, for deres engasjement for kirken og bygda.

Fluberg kirke var godt besøkt og Gerd og Øystein ble ønsket velkommen og tilbudt brudestoler i midtgangen, for riktig å kunne nyte konserten.

Vi fikk en sterk musikalisk formidling av det dyktige bandet. Tormod Moviken har forøvrig jobbet som prest hele livet, og Øystein kjente ham fra tidligere i Bakkehaugen kirke, der han etterfulgte Tormod som kirketjener tidlig på 80-tallet.

Tormod har intensivert sin musikk-karriere etter at han ble penjonist og bandet framførte Movikens egne melodier og tekster, i raffinerte arrangementer framført av dyktige musikere. Stilen kunne minnet om artister som Steeley Dan Pink Floyd.

Vi fikk høre fine refleksjoner og mye livsvisdom, også tilknyttet hans lange liv som prest. Det var med på å gjøre sangene troverdige og betydningsfulle.

I det dyktige bandet satt også Tormods sønn, Mattis Moviken, bak trommene. Han er musikalisk leder og bidro sterkt til helheten. Han hadde arrangert låtene, og hadde også med mange tracks som krydret musikken..

Gerd og Øystein satte tydelig pris på den gode musikken og den store gaven, og takket bandet og Fluberg menighet ved slutten av konserten.

I tillegg til de nevnte Tormod og Mattis Moviken, var Mattis Wakeham og Jon Ove Andersen med på gitar, Eirik Kolsrud spilte bass, Håkon Skagen tenor saksofon/bratsj (!) Og Himmelsk lyd, ved Bernt Åge Fleischer Nyborg, bidro nettopp med det i Fluberg kirke denne fine vårkvelden.

Konfirmasjon i Søndre Land 2025

Konfirmanter i Skute kirke 25. mai - og i Fluberg kirke Søndag 2. juni

1. rad fra v. Sunniva Søfferud (konfirmant i Skute kirke), Ann Katrin Fjeldheim, Benedicte Rundhaug-Svenstad, Vivian Fleischer Nyborg, Andrea Brenden, Cassandra Rundhaug-Svenstad, Leo Alexander Johnsgaard Rønsmoen ,
2. rad: Bjørn Robert Grimsrud, David Magne Kjekshus Ingvaldsen, Madeleine Rundhaug-Svenstad, Martine Sørbøen Hagenborg, Aron Brenden Furuseth, Madeleine Øyen, Nicolai André Solum og Gisle Frilseth Straume. (Julie Snuggerud Haugom var ikke til stede da bildet ble tatt). Foto: Taras Bezpalyi

Konfirmanter i Hov kirke 24. og 25. mai - og i Enger kirke Søndag 2. juni

1. rad fra v: Ludvik Eriksen Eid , Lucas Aleksander Kristiansen-Ingvaldsen, Marta Mintsje Odnæs Lium, Øystein Wang, Linea Emilsen Nicklas Trillerud Marigård ,Kasper Martinsen Skaufel
2. Rad fra v. Bjørn Robert Grimsrud, Evan John August Bakken Hesla (konfirmant i Enger kirke), Joakim Fløttum/Hu-
ziqian Xie, Mathias Bergum Lygre, Adrian Madsstuen Røste, Caspian Matheo Torneby- Nicolaysen, Daniel Englund-
Nyland, (Helena Bjørge Bergseng og Tobias Kollshaugen Haugerud var ikke til stede da bildet ble tatt).
Foto: Taras Bezpalyi

*Kjære kommende 9.-klassing! Er du klar for konfirmasjon?
Vår nettside er allerede åpen for påmelding:
Gå inn på www.kirken.no/sondreland og meld deg på allerede nå!
(Frist er 10. august)*

Hilsen fra trosopplærer Bjørn Robert og Vivian prest.

Treninga Hov

– et miljøsender for trening og trivsel

Haavard Holstad starta et treningssenter i Hov i 2005 i bygget hvor pizza-restauranten "San Marino" i dag holder til. Han kalte det "Treninga". På kort tid starta ca 200 treningsivrige kvinner og menn å komme innom og tegne medlemskap i senteret

Haavard reklamerte digitalt og ga det navnet "Treninga.no". Han forteller at i løpet av de første åra var ca 1200 av bygdas innbyggere innom som medlemmer. Då blei han godt kjent med bygdefolket her i kommunen. Ganske fort måtte han tilsette fleire instruktører. I 2007 blei Anita Smeberg tilsatt som instruktør, og etter hvert som medlemsmassen økte, måtte senteret ha en resepsjonist. Anita blei då tilsatt i den jobben fra 2009. Gradvis fikk heile 15 personer heile eller deljobber i senteret.

Etter 10 års drift solgte Håvard senteret til Toten Trenings-senter. Det ga medlemmene i vårt lokale senteret fordeler ved å kunne bruke sitt medlemskap til å trene i andre sentre i regionen. Anne Haslerud blei tilsatt, og ho og Anita var et viktig tospann i drifta av Toten treningssenter, avdelinga Hov i mange år. Medlemsmassen økte betraktelig, og på det meste var den oppe i 420 personer. Fra 2024 "reiv vår lokale

Spinning er populært, her representert ved «vindusrekka» = kvinnesiden (bildet over) og «veggrekka» = manns-siden i salen.

avdeling seg laus" fra Toten treningssenter og tok navnet "Treninga Hov".

Det er i dag firmaet Treningsdrift som drifter Treninga Hov, og Anita Smeberg er tilsatt som driftsleder i 80% stilling.

Treningssenteret ligger i "Huserbygget" sentralt i Hov sentrum, hvor det blei etablert 4. oktober 2021.

Treninga er blitt et samlingssted for barn, ungdommer og voksne som jevnlig møter opp for å trene. Medlemsmassen er ca 300, men daglig stikker også andre innom som ønsker å slå av en prat, nyte en kopp kaffe og høre nyheter fra kjente. De sitter da i den såkalte "relax-avdelinga" i 1. etasje. Senteret er derfor blitt en naturlig møteplass for mange når de er i Hov. De fleste som frekventerer trenings-senteret, har

betalt for et ordinært medlemskap som dekker 12 måneders bindingstid.

En kan også velge medlemskap uten binding. Det koster da 100 kroner mer per måned. Senteret har også et tilbud til dem som kommer heim på ferie.

Spennet i medlemsflokket er fra 14 til opp mot 90 år. Senteret er betjent fra kl 06.30 -15.30 på virkedagene mandag – onsdag, og på torsdag også fra kl 15.00 – 18.00 (etter avtale). På fredag og helgedager er senteret selvbetjent og kan benyttes av dem som har nøkkelkort.

Senteret har treningsmuligheter i to etasjer. Kjelleretasjen har egen inngang nede, og der finnes omkleddingsrom og dusjer samt toaletter for kvinner og menn. Der finnes det også nøkkelskap hvor den enkelte kan låse inn sine saker mens treninga foregår. I treningsrommet utenfor omkleddingsavdelinga er det plassert noen sykler. Enkelte bruker disse til oppvarming før de starter på de forskjellige treningsapparatene som er plassert der. Der kan en trene styrke, balanse og smidighet. Både kvinner og menn liker seg i dette rommet fordi de på disse treningsapparatene kan trene mange av kroppens muskelgrupper. Frie vekter benyttes av medlemmer i alle aldre. Enkelte "tunge vekter" finnes også her, noe som særlig ungdommer benytter seg av.

1. etasje har inngang fra Grettegutua. Der kommer en først inn i "relax-avdelinga", hvor mange samles både før og etter treningsøkter. Rett ved denne avdelinga finnes fleire tredemøller og roapparater. Der skjer oppvarming og kondisjonstrening.

I gruppetreningsrommet i denne etasjen står trimsyklene oppstabbet mot en vegg. Her foregår treningsøkter som kalles "spinning" (d.v.s. sykling i forskjellig tempo og styrke). Grupper av kvinner og menn på 10 -20 stykker samles her fleire dager i veka under ledelse av en instruktør. Når instruktør ikke er til stede, hender det også at små grupper sykler der aleine.

I denne salen samles også grupper av kvinner og menn et par dager i veka til styrke-trening på golvet under ledelse av instruktør. De benytter da matter til å ligge på og bruker bare små vekter som belastning. Mange av kroppens muskelgrupper trenes da. Gruppene varierer fra 5-10 i størrelse.

Anita har innført en populær ordning med å steike vafler hver onsdag formiddag. Da samles mange medlemmer i "relax-avdelinga" etter trening, og gode samtaler finner sted samtidig som vafler med syltetøy og rømme på fortæres attåt kaffe eller te.

I dag er det 5 instruktører som leder treningsoppleggene på senteret. Tilbudene foregår over heile dagen, fra formiddagsaktiviteter til ettermiddag- og kveldsaktiviteter. Mange trener sjølstendig etter program Anita har satt opp for dem. Treningsoppleggene tilpasses den enkelte etter alder, interesse og hva som passer ut fra skader og "vondter".

"Ho er unik til å se den enkeltes behov og tilpasser opplegg deretter!" uttaler Åse Flatland om Anitas tilrettelegging.

Noen som trener kommer gjerne i grupper. I 08-09-tida om morgenen kommer seks spreke damer i 70 og 80 åra. Mandag, onsdag og fredag driver tre av dem med felles-trening i styrke under ledelse og sammen med 76-åringen Åge Nordraak. Han har satt opp treningsprogram for hver

av dem. De trener bein, bryst, armer og rygg. De prøver seg ofte på tunge vekter, og da er det interessant å se hvordan Åge passer på hvordan de løfter riktig uten å belaste ryggen for mye. Innimellom tar de sosiale pauser og tar inn drikke. "Han er vår personlige trener, og han stimulerer oss til å trene riktig!" uttrykker alle tre. Sjøl sier han: "Det går an å trene om en er gammel om en gjør det riktig. Da kjennes det godt!"

De tre andre damene driver med egne styrkeøvelser på apparatene. Den eldste, Ingrid Bakken, er heile 89 år. Imponerende!

Denne gjengen har faktisk trent 1,5 time hver gang 3 dager i veka heilt frå 2018! 14-15 skoleungdommer kommer innom senteret rett etter skoletid. "Det er flott å se at de unge driver jevnlig egentrening! uttrykker Anita. Ellers er det både kvinner og menn som tar sine treningsøkter på ettermiddag og kveldstid.

Jeg ønsker å uttrykke min glede over at bygda vår har Treninga Hov som miljøsender her i kommunesenteret!

Tekst og foto: Mikal Myrland

Ingrid Bakken er 89 år og driver styrketrening

Dugnaden i Enger

For en gjeng og for en innsats; 26 deltok på dugnad for å gjøre kirken fin, både innvendig og utvendig til 150 års jubileum i juni .

Det var Marit og Iver Øksne som tok initiativ til dugnaden. Det var ekstra hyggelig å se at så mange i kretsen sluttet opp om denne store oppgaven og godt og rent luktet det i kirken etter en par tre timer med vasking av drevne husmødre og uteområde hadde fått ett synlig løft av kyndige karer! Den utvendige jobben besto av raking, høytrykks spyling av stakitt, veggene mot nord på kirka og legging av steintrapp

Vindusvask blir utført av Irene Sand og Kari Snipstad. (Foto Marit Øksne)

ned til fjorden. Disse aktivitetene var veldig dominert av den mannlige gjengen;

Det ble servert kaffe fersk kringle og andre gode kaker og kaffe og som smakte veldig godt etter noen timers jobb. Utrolig hvor artig det er å jobbe når så mange deltar for å få gjort kirken og de vakre omgivelser fin til jubileum.

Marit Øksne takket for innsatsen og sa hun var helt rørt over den gode oppslutning og jobben som ble gjort på noen timer. Dugnadsånden lever fortsatt i grendene noe vi skal ta godt vare på.

Kari Snipstad og Marit Øksne

Kaffepause på hele gjengen (Foto Marit Øksne)

Marit Sand og Liv Hesla står for støvsuging og gulv vask. (Foto: Kari Snipstad.)

Steintrapp ned til fjordkanten ble rehabilitert. Erik Brænden og Sigmund Sand sto for dette. (Foto Marit Øksne)

Tårnagenter og «Krølle»

Lørdag 26. april ble det arrangert tårnagentsamling i Hov kirke denne lørdagen. Dette er et arrangement hvor alle 3.klassingene i Søndre Land var invitert.

Vi startet samlingen på skikkelig «agent»- vis, der samtlige måtte komme seg gjennom en «laser»- løype før de kom til registrerings posten. Deretter løste vi mysterier, og ble kjent med kirka vår både inne og ute.

Lunsjen tok vi på rådhuset etterfulgt av øvelse til gudstjeneste med vårt eget «Agent-Band». Vi takker husbandet vårt, - Lars Kristian Evensen, Jørn Brandtzæg, Jørn Øyhus og Øystein Wang. Tårnsafari var samlingens høydepunkt, og samtlige av barna utfordret seg selv og tok turen opp i tårnet før vi avsluttet det hele med en skikkelig Tårnagent- gudstjeneste.

Bjørn Robert takker den flotte Tårnagent-gjengen etter at de hadde vært fremme og sunget Tårnagent-sangen.

Krøllesamling i Fluberg Lørdag 3. mai.

Denne lørdagen arrangerte vi krøllesamling i Fluberg, og årets 3- åringer var spesielt invitert. Det kom en fin gjeng med 3-åringer, søsken og foreldre.

Vi startet samlingen med en tur til familien Bull på Stensrud gård, der vi fikk møte årets nyfødte lamunger. Vi ble tatt godt imot, og Marcus hadde allerede melkeflasker klare til alle barna som ville mate kopplammene.

Vi takker Marcus Bull og Hege Meringdal Bull så mye for gjestfriheten.

Vi avsluttet med en samling i Fluberg kirke, der vi ble bedre kjent med «Krølle», som er kirkens egen lamunge. Vi leste historien «Krølle går seg vill», og sang også noen sanger sammen før vi koste oss med is og saft til slutt. Takk også til Jørn Øyhus som tok med gitaren.

Bjørn Robert Grimsrud

Fra samlingen i Fluberg kirke. Foto Lasse Madsstuen Sveen.

Ett av lammene ble også «døpt» Lukas,.

Alle barna fikk lov til å mate kopplammene.

 Toten Treningssenter Hov
Grettegutua 1a, 2860 Hov
61 12 30 77
totentreningssenter.no

 Vestsida
KAFFI OG KAKER
HJEMMEKONDITION

 Moen gård
OVERNATTING/BRUKTHANDEL
Tlf. 61 12 60 07 / 957 60 234
www.moengard.com

 BYGGMESTER
Gjermond **SKJØLAAS AS**
NYBYGG - RESTAURERING
2860 Hov - Tlf. 611 22 791 Mob. 958 29 299

 Hagen's Rørservice as
40 46 28 01 / 97 18 00 17
Bademiljø www.bademiljo.no

Din annonse her?
Kr. 2000,- + mva. pr år.
(4 utgaver)

 unicare
Landaasen

 skeierør Telefon : 91 74 58 73 (Døgnvakt)
E-post : post@skeieror.no
Adresse : Granumsenga 4, 2864 Fall
Varmepumper • Varmeanlegg
Baderom • Tekniske rørinstallasjoner
Vann- og avløpsanlegg

SKRIFTHUGGER'N AS
v/Jørn Westby.
Inskripsjoner og oppussing av navn
utføres på kirkegården. Tlf. 413 21 075
2350 Nes
post@skrifthuggern.no

Rør Åpner'n AS
Lekkasjesøk av vannrør?
Lokalisering av nedgravde rør?
Ole Kristian Haugom, tlf: 97 03 40 35
Eirik Haugom, tlf. 90 51 37 92 post@rorapnern.no

 NORLI DOKKA
BØKER - LEKER - PAPIR - HOBBY
10-18(16)
61 11 19 52

 El-forsyning og
El-installasjon
Tlf: 61 11 27 00 Dokka
www.vokks.no

OVER 50 NYE STEINER I UTSTILLING PÅ GJØVIK
Vi utfører oppussing og navntilføyelse. Pris på ny steiner fra 6.900,-
RASK LEVERING!
Marcus Thranesgt. 4, 2821 Gjøvik
tel: 61 15 05 80 | www.trostrudbegrovelse.no

GRANUM GÅRD I FLUBERG - HISTORISK PENSJONAT
 OVERNATTING, SELSKAP, KURS, MØTER,
FORTELLING, KRIGSHISTORIE og
SOMMERKAFE
Tlf. 93084702 mariannekonow@gmail.com
www.Granumgard.com

 Randsfjord Handel
Tlf. 948 56 463
www.randsfjordhandel.no

T-Beauty Hov
 Timebestilling:
98 80 70 30
www.t-beautyhov.com
-Fotpleie
-Vipper og bryn
-Negler
-Hårfjerning
-Gavekort
-Hjemmebesøk

Rør Åpner'n AS
Har du **tette** eller **tela** rør?
Ole Kristian Haugom, tlf: 97 03 40 35
Eirik Haugom, tlf. 90 51 37 92 post@rorapnern.no

HOV Bilverksted
Tlf. 61 12 29 88 / Mob. 977 91 959

JURIDISK RÅDGIVNING
 Jurist Gunnar H. Rudstaden
- Kontraktsrett
- Testamenter, m.m.
- Eiendomsrett, m.m. Almen praksis
Tlf. 992 29 577 | grudstaden@gmail.com | 2870 Dokka

REMA 1000
REMA 1000 HOV
Hovlandsvegen 1, 2860 Hov
Tlf: 61 12 20 12
bare lave priser på varer du kjenner

 Brudeløftet
tlf: 40 89 85 44
kontakt@brudelofet.no
Landåsvegen 660 - 2861 Landåsbygda
- åpent eller avtale -
Vi har kjoler til:
Brud, brudepike, selskap,
ball og dåp
Vi hjelper deg med mat
og kaker til alle
anledninger. Snitter,
gryte, koldtbord m.m.
Ka@hemlagd.no

Ensomheten tar ikke ferie.
GI EN SAMTALE TIL EN
SOM TRENGER DET.
Send sms **ALLTID3** til **2160 (150,-)**
Kontonummer: 7011 05 20067

Land Begravelsesbyrå
Innehaver Norvald Åbø
Ordner alt ved begravelser og kremasjoner
- Gravmonumenter, skrifthugging,
- Blomster og kranser, bæredekorasjoner
Også utenfor distriktet Døgnvakt: **61 12 60 17**
Vi ønsker å bidra til en verdig gravferd 2864 Fall

Dokka Begravelsesbyrå A/S
Nordre Land, Søndre Land og Etnedal – eller hvor det måtte være bruk for oss.
Ordner alt vedrørende begravelser og kremasjoner.
Kranser, blomster og bæredekorasjoner.
Gravmonumenter Skrifthugging
61 11 20 00
Elin og Endre Rudstaden
952 36 954 - 992 92 696
DØGNVAKT
2870 DOKKA

Du finner oss på Landsbyporten
Dokkas nye samlingssted
 tonic
 FRISØR'n
Dame og herrefrisør
SønderbySKO
Landsbyporten - 2870 Dokka - Tlf. 61 11 06 23
 SØNES A/S
GULL - SØLV - GAVER
TLF 61 11 22 16 - 2870 DOKKA

GUDSTJENESTER

Søndag 15. juni

Hov kirke kl 11: Avskjedsgudstjeneste for sokneprest Øystein Wang og kantor Gerd Myklebust Wang.

Søndag 22. juni

Granum Gård kl 11: Friluftsgudstjeneste ØW, BRG. Barn fra trosopplæringen deltar. Kirkekafe. Friluftsdag med speideraktiviteter.

Tirsdag 24.juni

Landåsbygda kirke. kl.17
Hverdagsgudstjeneste på Sankthansdagen.
Markering av at Landåsbygda kirke er 60 år!

Søndag 29. juni

Hov kirke kl. 11. Gudstjeneste ØW

Søndag 6. juli

Fluberg kirke kl. 11. Gudstjeneste VFN

Søndag 13. juli

Hov kirke kl. 11. Gudstjeneste ØW

Søndag 20. og 27. juli

NB! Ingen gudstjeneste i Søndre Land

Tirsdag 29. juli - Olsok

Fluberg kirke kl.18. Olsokgudstjeneste. VFN
Kirkekafe og en overraskelse.

Søndag 3. august

Hov kirke kl.11 Gudstjeneste

Søndag 10. august

Landåsbygda kirke kl 11. Gudstjeneste VFN

Søndag 17. august

Hov kirke kl.11: Helt førsteklasses gudstjeneste. VFN og BRG

Søndag 24. august

Kula, Lomsjøen kl 12.:Friluftsgudstjeneste. VFN
Samarbeid Skute menighet og
Søndre Land Jeger og fiskerforening.

Søndag 31. august

Fluberg kirke kl.11: Gudstjeneste VFN

Søndag 7. september

Hov kirke kl.11.
Gudstjeneste Konfirmantpresentasjon.

Søndag 14. september

Fluberg kirke k kl 11. Gudstjeneste
Konfirmantpresentasjon.

Søndag 14. september:

Nordgardshågan, Bergegarda kl 17.
Jegergudstjeneste

Fredag 19. september

Fluberg kirke kl 18. Temagudstjeneste.

Søndag 21. september

Hov kirke kl 11: Gudstjeneste

Søndag 28. september

Skute kirke kl 11: Høsttakkefest VFN.

Søndag 5.. oktober

Hov kirke k kl 17. Familiegudstjeneste
Utdeling av Min kirkebok til 4-åringene.

Info om utdeling av 4-årsbok i de andre kirkene
kommer i neste nummer av Menighetsbladet

Søndag 12. oktober

Hov kirke kl 11. Gudstjeneste. Gullkonfirmanter

VFN= Vivian Fleischer Nyborg

ØW = Øystein Wang

BRG= Bjørn Robert Grimsrud

Send SMS til 902 77 164 om du ønsker å få informasjon om gudstjeneste-tilbudet på SMS

Gi en gave til Menighetsbladet for Søndre Land!

Frivillig årsabonnement for 2025: Kr. 300,- (eller annen sum).

For abonnenter som får bladet tilsendt via posten, må abonnementet på kr 400,- betales.

- Vippsnr: 583367 -

eller benytt konto: 2075 08 21163

The Vipps logo, consisting of the word "vipps" in a white, lowercase, sans-serif font, set against a solid orange rectangular background.